

KMETSKI LIST

Izhaja vsako sredo. Naročnina: letno 30 Din, polletno 15 Din, za inozemstvo letno 50 Din. Inserati po tarifi. Pismenim vprašanjem naj se priloži znamka za odgovor. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Rokopisi se ne vračajo. Plača in toži se v Ljubljani. Uredništvo in uprava je v Ljubljani v Kolodvorski ul. št. 7. Telefon inter. št. 32-59. Račun pri pošti hranilnici št. 14.194.

Temelji slovenskega naroda

Vsak narod, ki hoče uspevati in napredovati, se mora zavedati svoje notranje podobe, temelja, v katerem korenini in odkoder jemlje tvorno silo. Po zbežnosti, kakršna vlada pri nas, se zdi, da se Slovenci za to spoznanje še nismo pobrigali. Na stotine nepoklicanih apostolov se trka na prsa in nam vsiljuje to in ono, večinoma pa kaj takega, kar ni naše. Narod vse tako početje podzavestno odklanja in pada v neko topo brezbriznost, ki utegne postati za nas Slovence usodna.

Živimo v dobi, ki je tako polna pretresov in trenj, da neizbežno mora pasti vse, kar ni razgibano, vse, kar ne uveljavlja tvorne življenjske sile. Živimo na prelomu veka, v času, ki po svojem pomenu ni nič manj važen ali pa še važnejši kakor je bil čas, ko se je porajalo — krščanstvo.

Kakor smo že ponovno zapisali, danes vse stare vrednote padajo in gorje narodu, ki ne zna najti — novih, svojih lastnih! Zato tudi vidimo, da vsi življenja zmožni narodi iščejo lastne podobe, lastnih vrednot, ker hočejo kot polnovredni stopiti v tekmo s sosedi.

Slovenci smo mlad narod, v nas je dovolj življenjske sile, zato pa je naša dolžnost, da tudi mi poiščemo lastno podobo in tako omogočimo sami sebi zavedno rast.

Mi nimamo imenskih junakov kakor Srbi, mi nimamo plemstva kakor marsikateri drugi narod, ki iz dejanj teh svojih sinov črpa moč. Imamo pa vendar dva trdna temelja, ki sta tako bitno naša, da ju moramo spoznati in se ju moramo zavedati, če hočemo z uspehom graditi svojo stavbo. Ta

dva temelja

sta Primož Trubar in Matija Gubec.

Primož Trubar, protestant, krivoverec?! Da, on! Pri njem namreč ne gre za vero — in kdor ga gleda in ocenjuje z verskega stališča, ga gleda napačno. Trubar je kot verski reformator za nas docela brez pomena, pač pa je Trubar ustvaritelj

slovenske zavesti

in slovenske kulture. On je bil prvi, ki je zaslužil v Slovincih — narod. Slovenski kmeti, naše gore list, je Trubar začutil in spoznal, da je edino občevalno sredstvo, s katerim se narod lahko uveljavi in stopi z drugimi narodi kot samostojno in neodvisno bitje — njegov jezik. In kakor hitro je to spoznanje zaživelo v njem, se ga je oklenil z brezprimerno požrtvovalnostjo, je za ta svoj vzor živel, delal, trpel in umrl.

Samo zamislimo se v tisto dobo, v čas, ko je bil slovenski jezik zaničevana govorica kmetov in hlapcev. Plemič, gospod je govoril nemško ali latinsko. In v tišjih mračnih dneh

se slovenskemu, kmetškemu narodu rodi sin, ki ima pogum in toliko železne volje, da zaničevano slovensko besedo uveljavi v — knjigi.

To je bilo dejanje, ki odtehta ne vem kakšno bojno slavo. Kajti s tem dejanjem je neznaten slovenski

kmetški sin

nenadoma poklical v kulturno zavest in življenje svoj narod. In še nekaj: Hkratu, ko ga je poklical v življenje, ga je tudi učil misliti z lastnimi možgani.

In slovenski človek, slovenski kmet je prisluhnul. Morda mu nauki niso ugajali, ker je te nauke sprejemalo tudi plemstvo, ki ga je tlačilo. Ugajala in opajala pa ga je slovenska beseda, tista beseda, ki se je prej mogla glasiti samo v hlevu in pod slamnato streho...

»Preljubi Slovinci!« To je bil Trubarjev klic, ki ga slovenski človek ni nikdar več pozabil. Res so pozneje gorele grmade, toda — sežgati je mogoče papir, ne pa ideje! In pod nezmagljivo silo Trubarjevega duha so morali tudi katoliški protireformatorji gojiti in pospeševati slovensko knjigo.

In zaradi Trubarja je njegova doba, doba slovenske slave, čas, ki ga ima še danes slovenski kmet — vede ali nevede — v živem spominu. To je čas rojstva naše kulture, deteta, ki je bilo radi Trubarjeve silne tvornosti tako močno, da ga niso mogli zatreti nobeni poznejši viharji.

Kar je Trubar v kulturnem oziru, to je v socialnem Matija Gubec.

Spet je bil on prvi, ki se je drznil zaklicati po — pravici! V dneh, ko je bil kmet suženj, ki je garal zato, da se je gospod lahko pasel na njegovih žuljih in ga tepel, je Hrvaško Zagorje dalo sinu, ki je združil Hrvate in Slovence v silno socialno borbo. Ta borba še danes ni končana in ne bo končana, dokler ne bo zmagal Gubčev duh. Kakor pri Trubarju, se je zgodilo tudi tu. Surova sila brutalnega, oboroženega in tehnično močnega plemstva je strla Gubčev kmetško vojsko, ki je šla v boj v živi veri, v brezprimernem zaupanju v svoj ideal. Toda — kmeta je mogoče ubiti, ga je mogoče mučiti in sramotiti — ideje njegove pa ne uniči niti razbeljeno žezlo niti sramotilna krona. Mučeniški so padli, ideja živi in je dobila svoje najlepše potrdilo in priznanje v besedah našega narodnega kralja:

»Zemlja je božja in kmetova!«

Ali slišite, da iz teh besedi veje Gubčev duh?!

Kako in kam torej danes, ko se oglašajo rešitelji kakor krošnjariji?

Odgovor je lahek in izbira samo ena:

Tja, kjer živi Trubarjev in Gubčev duh, kjer živi mozeg slovenskega kmetškega naroda.

Kako naj rešimo kmetške dolgove

Pretekli teden je sklical kmetijski minister zastopnike vseh zadružnih zvez iz cele države na posvetovanje glede rešitve vprašanja kmetških dolgov. Zadružniki so sprejeli sledeče zahteve:

Splošna kriza, ki že delj časa vlada skoraj v vseh gospodarskih področjih drugod in pri nas, je potisnila naše kmetijstvo, to najvažnejšo vejo našega narodnega gospodarstva, v zelo hud položaj. Posebna značilnost tega stanja v naši državi je precejšnje nesoglasje med nizkimi cenami poljskih pridelkov in visokimi cenami industrijskih izdelkov. Kmetijsko pridelovanje je zaradi tega postalo nerentabilno in ograža obstoj kmečkega gospodarstva sploh. Naš kmetovalec se je zaradi tega čedalje bolj pogrezal v dolgove in ni mogel več v celoti ustreči svojim obveznostim, kar je pogubno vplivalo na naše kreditno telo, zlasti na zadružništvo kot kreditno in splošno gospodarsko organizacijo našega kmetovalca. Nelikvidnost našega kreditnega zadružništva, ki se ji je pridružilo naglo dviganje hranilnih vlog, je zavrla delovanje tudi ostalih zadružnih oblik in preprečila nove kredite v po-

trebnih zneskih in z ustrežajočimi obrestnimi merami. Vse to ogroža nadaljno delovanje zadružništva, če se pravočasno ne izdajo potrebni ukrepi.

Glede na te ugotovitve smatra konferenca, da je treba izdati potrebne ukrepe v teh smereh:

1. Pravilna rešitev vprašanja kmečkih dolgov je v najtesnejši zvezi z vprašanjem likvidnosti denarnih ustanov v državi; h katerim spada tudi kreditno zadružništvo. Dosedanji ukrepi v tem vprašanju so bili samo začasni in niso vpoštevali likvidnosti navedenih ustanov, zato tudi niso mogli popraviti razmer in niso zadovoljili ne kmečke dolžnike ne njihove upnike. Za naše zadružništvo je rešitev tega vprašanja posebno važna zato, ker so v njegovih vrstah zbrani srednji in mali kmetovalci, ki jih je treba v prvi vrsti razdolžiti. Vrh tega so zadružne ustanove kreditirale samo kmetovalcem in so zaradi sedanjega stanja najhuje prizadete v svojih življenjskih interesih. Zato je pravilna in končna rešitev kmečkih dolgov izredno nujna potreba. Rešitev je mogoča samo s pomočjo fak-

tične konverzije, tako da prevzame država ali od nje določena ustanova po eni strani izplačilo upniških terjatev na način, ki bi varoval likvidnost denarnih ustanov in kreditnega združništva, na drugi strani pa prevzela vnovčitev kmečkih dolgov, dovoljujoč dolžnikom najnižjo možno obrestno mero in najugodnejše plačilne roke.

Če tega vprašanja ni mogoče rešiti na ta način, in takoj glede vseh kmečkih dolgov, pa je treba zaradi gori navedenega posebnega položaja združništva urediti predvsem tisti del, ki je v zvezi z združništvom. Kraljevska vlada naj zaradi tega pri sestavi nove uredbe o zaščiti kmetovalca sprejme popolno sodelovanje združništva pri končni rešitvi tega vprašanja.

2. Združništvu je treba podeliti takoj nove ugodne kredite, ki jih potrebuje kot obratne glavnice tako za kreditiranje kakor za izvrševanje nabavljajalnih potrošniških, proizvodnih in prodajnih poslov, kar bo omogočilo postopno vrnitev združništva k rednemu poslovanju. Za te kredite pridejo v prvi vrsti v poštev Narodna banka in Privilegirana agrarna banka poleg državnih in drugih javnih denarnih ustanov dokler ne bo dana možnost za ustanovitev močne, združno kreditne centrale, ki jo bo država opremila z brezobrestnim obratnim kapitalom. V to svrhu naj se čimprej skliče skupna konferenca zastopnikov združnih zvez in predstavnikov Narodne banke, Privilegirane agrarne banke, Državne hipotekarne banke in Poštne hranilnice, na kateri naj razpravljajo o vprašanju kreditov s strani teh ustanov za združništvo, ki sprejmejo potrebne rešitve v tej zvezi.

3. Dvig in podpiranje cen kmečkih pridelkov in podpiranje pravičnejšega razmerja med temi cenami in cenami industrijskih izdelkov, spada med najvažnejše naloge naše gospodarske politike, ki se pod silo razmer čedalje bolj razvija v načrtno gospodarstvo. Pri izvajanju te

gospodarske politike, lahko tvori združništvo za državo najprimernejšo podlago in najpostane najtesnejši sotruden ustanov, ki jih je država v tem oziru ustvarila. Zato je v splošnem državnem in ljudskem interesu, da izkoristi država tesno sodelovanje združnih ustanov čim obilnejše. Ker je naloga regulativnih ukrepov, ki so namenjeni izvozu kmečkih pridelkov, da zavarujejo pridelovalcem čim ugodnejšo vnovčitev njihovih pridelkov, so združne ustanove v prvi vrsti poklicane, da sodelujejo pri tem urejenem izvozu in da ga vodijo, kajti samo potem njih more dobiti pridelovalec polno prodajno ceno, ne da bi plačal komu posredniški zaslužek. Zato zahtevamo, naj se združnim ustanovam pri razdelitvi in podelitvi izvoznih kontingentov dovoli mnogo večje sodelovanje kakor doslej.

4. Podpora, ki jo je združništvo doslej uživalo s strani države, ni v nobenem razmerju s potrebami službe, ki jo opravlja združništvo na področju strokovnega, gospodarskega, socialnega in kulturnega izobraževanja najširših ljudskih slojev. Zato zahtevamo v najvišjem ljudskem interesu, da se v prihodnjih državnih proračunih določijo zadostna denarna sredstva za podpiranje združništva pri tem njegovem delu.

5. Ker smatramo, da je za pravilni razvoj združništva nujno potrebno izenačenje sedanega zakonodavstva v državi, zahtevamo, naj se to čimprej izvede z zakonom o kmečkih združjih.

Konferenca je z zadovoljstvom ugotovila, da je izšla uredba o sanaciji Osrednje zveze hrvatskih kmečkih združenj v Zagrebu in da se vprašanje sanacije zveze kmečkih združenj v Novem Sadu nahaja pred končno rešitvijo. Zato prosi kraljevska vlada, naj neodvisno od gori predloženih splošnih sanacijskih ukrepov čimprej sprejme sanacijo te zveze v smislu predlogov kmetijskega ministra.

Nema kriza je:

Vprašanje zločinov

Slovenski narod trpi že dolgo pod strašnim bremenom zločinov, ropov, umorov in ubojev. Naše časopisje se v hlastanju za služkom široko razpisuje o tej

narodni sramoti

in poroča do zadnje podrobnosti o vseh strahotah naše propalosti in žalostnih zablod.

Zdi se nam, da je naša sveta dolžnost, spregovoriti o tem odkrito besedo. Če smo res tako propadli, da smo narod razbojnikov in ubijalcev, potem nam itak ni pomoči in je bolje, če danes izginemo s površja zemlje — kakor jutri. Mi pa vendar dvomimo, da bi bil narod, ki je iz svoje srede dal umetnike, znanstvenike, književnike in druge duhove svetovnega slovesa, res samo — razbojniška družina. Ne, ta narod je zdrav, ta narod je krepak in čvrst, slovenski narod je narod bodočnosti. Le mora, ki je nad njim, sto in stoletne razmere, ki so ga tlačile, so povzročile take pojave — kakor pač tudi najžlahtnejše drevo opeša in pokrni, ako ga duši neprodorna gozdna senca.

Citamo liste. Kaj je v njih? Uboj pri Mengšu. Tam je France Belcijan radi malenkosti ubil soseda Franca Lužarja. V jezi, tako rekoč za prazen nič.

Pred sodniki sta stala v Ljubljani dva človeka s podeželja: France Hribar in Ivan Pirc, oba družinska očeta iz Domžalske okolice.

Na okruten način je Hribar ob Pirčevem prisostvovanju in delni pomoči umoril preužitkarico Marijo Penkovo, ji navezal kamenja in jo skupaj s Pircem vrget v potok.

In svet prihajajo poročila o umorih in

ubojih iz Celja, Ptuja, Maribora in okolice Novega mesta, izpod Gorjancev in od povsod, kjer še živi slovenska beseda.

Ali smo res tako na kraju, da moramo svoje ime širiti z žalostno zločinsko slavo?

Razumemo in čutimo, da so časi težki in razmere bridke, nikakor pa ne moremo razumeti pojave, da bi bilo treba uničiti človeško življenje zato, ker temu ali onemu ne gre tako gladko, kakor bi rad.

In še to! Ni samo socialno vprašanje, ki pri nas redi in rodi zločine. Saj je marsikje na svetu slabše kakor pri nas v gmotnem oziru — a je v moralnem boljše.

Ne, nekaj drugega je. In to je načelno vprašanje:

— Ali je mogoče s priznanjem in »pokoro« izbrisati krivično dejanje?

Sto in stoletja so narod učili, da je to mogoče. Malo solz, malo trdnih sklepov, malo ne vem česa — pa je sprana kri nedolžnega z zločinčevih rok...

In v tem tiči jedro, kal naših ran. Mi pa pravimo:

— Nobena solza ne obudi mrliča, noben kes ne vrne siroti očeta, nobeno javkanje ne obudi ženi ubitega moža.

To je naše prepričanje, ki ga potrjuje življenjska skušnja. Kaj pomagajo akademške, dogmatske ali pravne debate, kadar je zlo opravljeno?! Mrtvi ne oživi, živi nima od zločinčeve kazni nič, narod pa v vsakem primeru sramoto.

Zato pa kličemo in zahtevamo:

Proč s hinavstvom v vzgoji, proč z licemerstvom! Dajmo ljudski duši zdravih tal,

da se bo mogla zdravo in pravilno razvijati! Nikakor in nikoli pa ne v zakonodaji popustljivosti, kadar gre za te pojave. Za smrt je edino plačilo — smrt!

To je zakon, ki ga narekuje narava. Vse drugo modrovanje je plesnivo. Šele kadar bo ta občutek — moralno prečiščen in poveljčan — prevzel vso našo notranjost, bomo lahko segli v vedro — kulture. Dotlej pa je naša usoda taka, kakor si jo — nevredni — sami pišemo.

Pošteno mislimo, pošteno smo zapisali, zato smo pa prepričani, da ne ostanemo glas vpijočega v puščavi.

Izza madžarskih kulis Škandal madžarske vladne stranke

Pred kratkim je vso madžarsko javnost razburila čudna afera madžarske vladne stranke. Tajništvo stranke je namreč najelo zasebne detektive, ki naj bi zasledovali razne pomembnejše politike in poročali tajništvu o delu, gibanju in zvezah teh moč.

Afera je prišla na dan, ker strankina blagajna ni v redu plačevala najetih detektivov. Zato je eden izmed njih tožil in v tožbi navedel, da po nalogu strankinega tajništva stalno nadzira delo grofa Bethlena, legitimista grofa Sigraya, patra Grigerja, poslanca Usettya in drugih. Tajništvo je vedno detektive podatke sprejemalo kot zelo važne in jih sporočalo — ministrskemu predsedniku Gömbösu. V tožbi je detektiv zahteval izplačilo zneska 1050 pengöjev (okrog 10 tisoč dinarjev), ki ga mu stranka dolguje.

Novica o tej tožbi se je bliskovito razširila po vsej javnosti in je vzbudila zlasti v političnem svetu mnogo hrupa in vsakovrstnih opazk.

Vladna stranka se je znašla v strašni zagoni. Njeno glavno tajništvo je protestiralo proti navedbam v tožbi. Tajnik poslanec Márton je v časopisju izjavil, da je tožitelja videl komaj enkrat ali dvakrat v življenju.

Radi tega je vladalo seveda velikansko zanimanje za sodno razpravo. Detektiv je sodišču ponudil dokaz resnice, stranka pa ni odredila nikogar, da bi jo zastopal. Radi tega sodišče ni dovolilo razprave in je proti tajništvu vladne stranke izdalo — zamudno sodbo.

Javnost je pričakovala, da bo tajništvo stranke vsaj sedaj že zaradi lepšega kaj ukrenilo in skušalo pojasniti, zakaj ni nikogar poslalo k razpravi. Toda dva dni pred pravomočnostjo sodbe je stranka čisto na tihoma izplačala toževano vsoto in s tem priznala detektivove navedbe in — svoj škandal. Tako je svet izvedel za novo, prav sčedno madžarsko — Čeko!

Gospodarsko zborovanje v Mariboru

Mariborsko okrožje kmetijskih združnic je sklicalo za preteklo nedeljo gospodarsko zborovanje, ki so se ga udeležili člani kmetijskih in sadjarskih združnic iz okolice Maribora.

Zborovanje je vodil g. dr. Kovačič. Na dnevnem redu so bila pereča gospodarska vprašanja kot izvoz sadja in živine ter organizacija živinskih sejmov. Po stvarni debati so bile sprejete tele resolucije:

1. Zahteva po zastopstvu producentov pri Prizadu.
2. Ustanovitev ekspoziture Prizada v Mariboru.
3. Ustanovitev državne fitopatološke stanice v Mariboru.
4. Pregled sadnih okolišev na terenu glede infekcije po uši San José.
5. Kontingentiranje izvoza sadja za Dravsko banovino.
6. Ureditev trgovine z živino na sejmihi. Banska uprava se naproša, da izda nalog vsem občinam, da morajo na živinske potne liste dodati pripombo, ali gre za trgovca ali producenta.

Doma in drugod

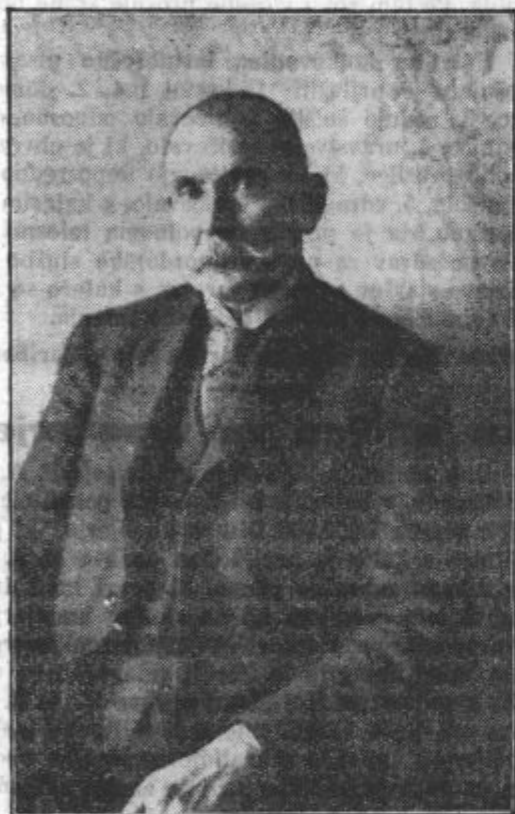
Teden domače politike

Peter Živković

Peter Živković je eden redkih mož v Jugoslaviji, ki uživa nedeljene simpatije Srbov, Hrvatov in Slovencev, mož, ki je zapustil ministrsko stolico, ne da bi mu mogel kdorkoli očitati najmanjše pregrehe in nepravilnosti, mož, ki udano služi jugoslovanski misli, narodu in državi.

Z veliko moralno, nacionalno in politično avtoriteto je stopil Peter Živković na čelo oživljene in prenovljene Jugoslovanske nacionalne stranke.

Kongres JNS je končan, 1.

Nikola Uzunović, dosmrtni častni predsednik stranke

Za strankin kongres sta bila določena dva dneva. Enodušnost delegatov je omogočila, da je bilo vse delo končano v enem dnevu. Nepopisni so bili prizori, ko je nabito polna dvorana Delavske zbornice v Beogradu klicala našemu mlademu kralju.

Z glasnim odobravanjem in živijo klici je bila sprejeta kandidatna lista glavnega odbora JNS s Petrom Živkovićem na čelu.

Delegati na kongresu so bili pretežno kmetški ljudje. Iz vseh krajev države. In vsi enih misli, ene odločne volje, enega duha in prepričanja, da hočejo z obnovljeno stranko služiti narodu ter se pripraviti na rešitev vseh onih težkih in perečih vprašanj, ki tarejo danes ves jugoslovanski kmetški narod, vse Srbe, Hrvate in Slovence.

Iz obširnih in temeljitih poročil g. Jova Banjanina in dr. Slavka Šečerova so dobili delegati pregled čez našo notranjo politiko, gospodarsko in socialno stanje. Strankin program se ne menja. Na podlagi programskih načel so bile ugotovljene smernice in postavljene zahteve, kako naj se rešijo razna politična, gospodarska in socialna vprašanja. Rešiti je treba pravitko vprašanje in odpraviti upravni centralizem ter uvesti najširše samouprave. Država naj gospodari po načrtu. Kmetški interesi so prvenstveni in skladno z njimi je treba urediti in zaščititi interese vseh ostalih delovnih sta-

nov. Tuj kapital je treba kontrolirati in ga prisiliti, da ostane v Jugoslaviji, kjer naj ustvarja nove možnosti dela in zaslužka.

Strankin proglas, ki bo vseboval glavna načela in zahteve na kongresu sprejetih resolucij, bo v kratkem objavljen in razposlan strankinim organizacijam.

Peter Živković, predsednik Jugoslovanske nacionalne stranke

Združena opozicija

Kongres JNS je našel svoj odmev tudi pri srbijski združeni opoziciji.

Preteklo soboto so se sestali Joca Jovanović, Ljuba Davidović, Miša Trifunović, dr. Gavrilović in Božidar Vlajić v stanovanju zemljoradniškega prvaka Joce Jovanovića. Božidar Vlajić jim je poročal o svojem obisku in razgovoru, ki ga je imel z dr. Vl. Mačkom. Iz okolice srbijske združene opozicije se je moglo doznati, da se gospodje trudijo doseči vsaj najmanjši sporazum med seboj, kajti brez tega je vse njihovo prizadevanje za enotno opozicijsko fronto, ali pa za pritegnitev k sodelovanju na oblasti zaman.

Izgledi za sporazum med združeno opozicijo so pa jako majhni. Zato so tudi odnošaji s hrvatsko opozicijo zelo rahli. Ker uživa Peter Živković tudi na Hrvatskem velike simpatije, je združena opozicija v skrbah, kako se bodo razvijali odnošaji med Beogradom in Zagrebom.

Seja kluba narodnih poslancev JNS

Drugi dan po kongresu JNS se je vršila v Beogradu seja poslanskega kluba. Predmet razgovorov na seji je bil položaj v narodni skupščini, odnosno med posameznimi opozicijskimi klubi in vpisovanje v klub JNS vseh onih poslancev, ki so člani stranke.

Seji so prisostvovali tudi senatorji gg. Jovo Banjanin, Ivan Pucelj in dr. Albert Kramer.

Demokrati

Ljube Davidovića se pripravljajo, da bodo obnovili stranko. Te namere izpričujejo, da ni nobenega izgleda na kako enotno stranko srbijske združene opozicije.

Občinske volitve in JRZ

Izvršni odbor JRZ se je v torek sestal na sejo. Med drugimi poročili je najavil tudi notranji minister g. dr. Korošec občinske volitve, ki se bodo vršile letošnje jesen, ko poteče doba sedanjim občinskim odborom. Na koncu svojega kratkega poročila je dr. Korošec predlagal, da naj se občinske volitve izpeljejo po telih točkah in navodilih:

Prijetno sveže
lepo dišeče
po vsakem pranju

Vedno z
GAZELA

GT. 1.5-33

TERPENTINOVIM MILOM

Pere res belo!

»1. Da pričnemo v vseh banovinah boj za občinske uprave, da v vseh občinah v katerih žive pristaši JRZ, postavimo svoje kandidate in da skrbimo za njihov uspeh.

2. Da poskrbimo v vseh občinah za enotne liste, da pa sicer prepustimo povsod izvolitev kandidatov našim pristašem.

3. Da postanejo kandidati pošteni in pametni možje, priljubljeni med ljudstvom in zvesti pristaši JRZ.

4. Da damo v vseh banovinah navodila o volilni tehniki (volilni sezname, reklamacije, kandidatne liste, sestava volilnih odborov in samo volilno dejanje).

5. Da v vseh banovinah organiziramo agitacijo s sestanki, shodi, potom časopisja, z letaki in lepaki itd.«

Krik v svet

V petek 3. t. m. se je v Ženevi v sejni dvorani Društva narodov pripetil prav razburljiv dogodek. Medtem ko so prevajali govor španskega zunanjega ministra Barcia v angleščino, je na tribuni za sodelavce posameznih delegacij nenadoma vstal neki možki in si pogнал kroglo v prsi. Zaklical je predsedniku še nekaj besedi, nakar so ga takoj prepeljali na kliniko.

Bil je to časnikar in književnik Štefan Lux. Bival je nazadnje v Pragi, po rodu pa je iz Nemčije, odkoder je pobegnil, ker mu je menda grozila internacija. Preden se je Lux zgrudil, je kričnil:

»To je moje zadnje dejanje!«

Lux je imel pri sebi štiri pisma, naslovljena na generalnega tajnika Društva narodov Avenola, na angleškega zunanjega ministra Edena, na list »Manchester Guardian« in na angleškega kralja. Prva tri pisma so našli, zadnjega pa doslej še ne.

Lux je še istega dne podlegel poškodbam. Ostal je do smrti pri popolni zavesti. Nekaj dni pred tem je izjavil, da hoče s prostovoljno smrtjo opozoriti svet na preganjanje Židov v vseh državah. Zdaj je res s svojo smrtjo — kričnil v svet.

Tragična smrt generalovega sina. Enajstletni sin bolgarskega generala in bivšega bolgarskega poslanika v Rimu Volkova se je igral ob Anieniu, pritoku Tibere. Po nesreči je zdrknil v vodo in utonil. Kljub napornemu iskanju doslej niso mogli najti dečkovega trupla.

Zunanje - politični pregled

Zadnji teden smo preživeli v veliki napetosti. Abesinija je bila vprašanje, o katerem je razmišljala svet. Mimo tega so šli evropski diplomatje na drugo vprašanje:

Gdansk

Pred svetovno vojno je ta luka pripadala Nemčiji. Po vojni je postala svobodno mesto pod komisarjem Društva narodov, na katerega ima odločilni vpliv Poljska.

Po dogovoru o priliki sklenitve mirovne pogodbe je Gdansk svobodno mesto. Danes bi ga Nemčija hotela zase.

Tareta se tu dve struji: Poljska z mirovnim dogovorom in komisarjem, pa Nemčija s svojim namišljenim naravnim pravom. Kdo bo zmagoval, se še ne ve. Bržkone pa Nemčija. V tem primeru bo Poljska, ki jadra popolnoma v nemških vodah, zaigrala važno postojanko na Severnem morju.

V Ženevi

so ugotovili potrebo, da se Društvo narodov preosnuje. Kako bo ta preosnova izgledala v praksi, to je vprašanje časa. Za nas je važno le dejstvo, da se bo preosnova izvršila pod pritiskom naše zapadne sosedje.

V Afriki

pravijo, da bodo nadaljevali vojno z vso odločnostjo. Neguš veruje v delo svojih ljudi — kakšne uspehe bo rodilo, to bomo šele videli.

Abesinija

je po nastopu cesarja v Ženevi vprašanje zase. Baje se tam bijejo hudi boji. Spor pa je v tem, ker pravi Italija, da je Abesinija nje sestavni del, neguš pa, da je Abesinija samostojno cesarstvo s samostojno vlado.

Kdo bo imel prav, že lahko slutimo. Iz te slutnje pa tudi izvira razumevanje za vojne izdatke malih držav.

Neguševa vlada organizira odpor, ker Društvo narodov ni priznalo aneksije. Kako se bo spor razvijal dalje, je danes še odprto vprašanje.

Poljska

je danes ena tistih držav, ki so v osredju svetovnega interesa. Izkazalo se je, da je dolgotrajna prijateljska pogodba z Nemčijo

krpa papirja

ki ne velja niti sedaj. Medtem ko nemški državniški proglašajo večno prijateljstvo s Poljsko, govori nemška stranka v Gdanku po svoje.

Listi izražajo začudenje nad postopanjem predsednika gdanskega senata in ne prikrivajo nezadovoljstva s postopanjem Nemčije. »Gazeta Poljska« piše med drugim, da se iz jasnega poljskega odgovora vidi, da se Poljska ne misli odreči svojim mednarodnim pravicam v Gdanku. Že samo s tem je Poljska prisiljena, da zahteva, da se mora v polni meri spoštovati pravice vrhovnega komisarja DN v Gdanku. Ker je prepuščeno Poljski, da posreduje v tem vprašanju, je pričakovati, da se bodo kmalu začela pogajanja med Nemčijo in Poljsko. Poljska pa bo svojo dolžnost v tem oziru vršila obzirno in nepristransko popolnoma svobodna vseh vplivov, ki so v Ženevi izžvali precejšnjo nervoznost.

Ne glede na to svoje lojalno stališče pa je Poljska izdala ukrepe, da prepreči vse možne dogodke. Poljski delegat je obvestil svet DN, da je Poljska v stanju v teku šestih ur zasesti vse ozemlje Gdanska ter da ima v to svrhu pripravljenih šest divizij. V poljskih vladnih krogih izjavljajo, da Poljska v nobenem primeru ne bo dopustila, da bi Nemčija Poljsko in Društvo narodov postavila pred izvršeno dejstvo.

Dardanele

so predmet sporazuma, ki je baje v vsakem pogledu posrečen. Kakšen bo v resnici, to se bo pokazalo čez nekaj tednov. Več govoriti o tem in o mednarodni politiki sploh — je prerokovanje.

Zaustavite propadanje

Kot eden najstarejših pristašev kmetске misli sem prejšnja leta večkrat poslal za Kmetški list kako notico. Zadnja leta pa, ko je nastopila kriza in začela na vse mogoče načine pritiskati na nas, zlasti na zadolžene kmete, sem umolknil.

Težave so bile prevelike. Človek je najel posojilo, za zboljšanje gospodarskih poslopij in kmetije. Obresti po 10%. Vrh tega še zamudne obresti, davki, stroški za obleko, obutev itd. Eksekutor in posojilnica sta pričela pritiskati in mnogo poštenih ljudi je prišlo na boben.

V borbi proti tem krivicam se moram zopet oglasiti. Davki, bera, in sto in sto drugih dajatev morajo slovenskega kmeta uničiti. Strankarija cvete in z njo preganjanje političnih nasprotnikov.

Sokolsko slavlje v Ribnici

Prijazni slovenski trg Ribnica priredi v nedeljo 12. t. m. svečano proslavo 30 letnice, odkar je bilo ustanovljeno Sokolsko društvo v Ribnici, iz katerega so se rodila društva v Velikih Laščah, Sodražici, Loškem potoku, Kočevju, Dolenji vasi, Dobropolju in mnoge kmetске sokolske čete po ostalih vaseh kočevskega okraja.

Ob tej priliki odkrijejo v Ribnici lep spomenik blagopokojnemu kralju Aleksandru Zedinitelju, umetniško delo akademskega kiparja Repiča.

Pokroviteljstvo nad to lepo patriotsko in nacionalno manifestacijo je s posebnim zadovolj-

Ljudstvo na deželi je silno zbegano. Stiska je dosegla vrhunec. Posledice so beračenje, tatvine, tihotapstvo.

Cene sladkorju so se povišale in sploh tiste reči, ki jih rabijo siromašni stanovi, tako, da pri današnjih razmerah kmetje in delavci, kljub revščini, podpirajo tri ogle.

Toliko se govori o socialnosti, o demokraciji, a je še vedno vse pri starem. Kam pelje vse to?

Ponekod na kmetih spodriva žganje mleko. Vse je v razsulu. Nekdaj dobre kmetije prodajajo in ljudje so v strahu za bodočnost. Nikoli še ni bilo tako negotovih časov kot so danes. Vrh tega pa še medsebojna nesloga, preprij in zavist med sosedi.

Miha Noč.

stvom prevzel dr. Zets, stari sokolski delavec iz Gospiča, senator in zamenik Kr. namestnika.

Ves nacionalni in napredni del slovenskega kočevskega okraja se pripravlja na to pomembno in lepo svečanost. In tudi od drugod je javljena velika udeležba.

Nižja gospodarska šola

Šolsko leto državne nižje gozdarske šole v Mariboru se bo pričelo dne 1. oktobra 1936. Novo vstopajoči gojenci se bodo sprejemali le v enoletni tečaj. Sprejetih bo do 12 (dvanaest) gojencev.

Pouk bo v tem tečaju trajal 10 mesecev in sicer od 1. oktobra 1936 do 31. julija 1937.

Za sprejem v ta tečaj se zahteva z dobrim uspehom dovršena osnovna šola. Prosilci z osnovno-šolsko izobrazbo bodo morali s sprejemnim izpitom dokazati, da imajo zadostno znanje v osnovnih šolskih vedah.

V navedeni tečaj se bodo sprejemali predvsem oni kandidati, ki imajo že nekaj gozdarske prakse, nadalje sinovi malih, srednjih in velikih gozdnih posestnikov, ki ostanejo doma kot gošpodarji, in slednjič ostali, ki imajo veselje do gozdarske stroke.

Kandidati, stari pod 16 in nad 24 let, se ne bodo sprejemali.

Šola je združena z internatom. Oskrbnina za internat znaša mesečno Din 500.—. Pridnim, siromašnim proslcem se bodo dovolila po možnosti do polovice prosta mesta, toda ne pred koncem prvega polletja šolskega leta.

Prošnje je vložiti najkasneje do 20. avgusta 1936 pri upravi šole, ki daje vsa potrebna pojasnila. Po tem roku vložene prošnje se ne bodo upoštevale.

Pravilno kolkovanim, lastnoročno pisanim prošnjam je priložiti: 1. krstni list, 2. domovnico, 3. zadnje šolsko izpričevalo odnosno odpustnico, 4. npravnstveno spričevalo, ki je obvezno za one prosilce, ki ne prestopajo neposredno iz kake šole, 5. zdravniško spričevalo, s katerim je dokazano, da je prosilec popolnoma telesno in duševno zdrav za naporno gozdarsko službo in 6. izjavo staršev odnosno varuha, s katero se zavežejo, da bodo plačevali stroške šolanja.

Uprava državne nižje gozdarske šole v Mariboru.

En milijon za hmeljarje

Dne 29. junija 1936 se je vršila seja P. A. B. v Beogradu, v kateri je bil dovoljen posojilnici v Žalcu znesek 1.000.000 Din za hmeljarje. Od posojilnice v Žalcu je prejel član uprave P. A. B. Ivo Ažman zahvalno pismo, ki pravi med drugim: S tem kreditom bo na stotine hmeljarjev obvarovanih pred izkoriščanjem nerealne trgovine, vsled česar je ta kredit velevažen za vse naše hmeljarstvo. Kot članu uprave P. A. B. se Vam za Vašo c. naklonjenost v imenu naših hmeljarjev najlepše zahvaljujemo in Vas prosimo, da nam ostanete še nadalje enako naklonjeni ter Vas pozdravljamo!

Savinjska posojilnica v Žalcu,
dne 1. julija 1936.

Pokvarjenost v nemških samostanih

Nedavno smo poročali o množestvenih aretacijah nemških menihov, ki so uganjali največje grdobije in izprijenosti. Pregrešavali so se nad slaboumnimi otroci, oskrnjevali človeško dostojanstvo in npravnstveno kvarili vso okolico.

Nemška državna oblast se je odločila iztrebiti vse take pohujšljive zalege, pa je bilo mnogo menihov obsojenih na večletne ječe, a nad vsemi samostani v Nemčiji bo postavljeno državno nadzorstvo.

Rejec malih živali, najnovejša številka za julij in avgust je izšla. List prekaša po svoji vsebini in pestrosti vse dosedanje številke. Vse polno originalnih slik in posnetkov krasi to strokovno revijo, ki je glasilo Zveze društev rejcev malih živali v Ljubljani, Karunova ul. 10, in včlanjenih 43 rejskih organizacij. V izvečku prinašamo vsebino: Mali ljudje — mala gospodarstva — O nalezljivem kihanju pri kuncih — Današnje stanje kokošjereje na kmetih — Plimetka — Vzorne kokošjereje — Nekaj o gosjereji — Volna angorskih kunccev — O činčilskih kuncih — Moj začetek in dosedanje izkušnje v reji angorskih kunccev — Ovčji plemenski sejmi — Koze dajejo preveč mleka — Kako izdelamo najboljše presno maslo itd.

Pod zelenimi prapori:

Borci Matije Gubca

Letos je vsaka nedelja nov in mogočnejši uspeh kmetško mladinskega gibanja, nova zmaga in potrdilo, da je mlada armada kmetških kulturnih borcev Matije Gubca z vsakim dnem večja in številnejša. Tega vala ne more zaustaviti nobena sila, nobena ovira, zakaj ta val vre neposredno iz ljudskih duš in src. Zmagovito kmetško mladinsko gibanje osvaja na desno in levo, ž njim ne gre le vsa zavedna mladina, ampak cele ljudske množice. Za-

Kmetški tabor v Skokah. Preč. g. župnik Jože Mihelič blagoslovja ob razvitju zelen društveni prapor. Na tribuni je kumica tov. Krista Pesek in društveni funkcionarji.

man je vsako jadikovanje nasprotnikov, jalo vse grožnje: kar je poklicano, da mora zmagati, to bo tudi zmagalo!

To nedeljo je bilo širom Slovenije več mladinskih taborov, ki so nad vse sijajno uspeli. Najpomembnejši med njimi pa je bil

kah. Vreme in razpoloženje, da si boljšega ni moči pozeleti. Zgodnja budnica in streljanje možnarjev — to je bil svečan uvod v veličastne in nepozabne trenutke, ki so jih ta dan doživele Skoke. Okoli kapelice na gričku sredi vasi je jelo postajati vedno živahnejše. Iz vseh strani se je polagoma pričelo zgrinjati ljudstvo iz bližnje in daljnje okolice k maši zadušnici in razvitju prapora. Fantje v zelenih srajcah so na konjih in kolesih odšli nasproti preč. g. župniku Jožetu Miheliču iz slivniške fare. Ta čas se je prostor okoli kapelice popolnoma napolnil s kmetškim ljudstvom iz domače in sosednjih vasi. Prišli pa so tudi kmetški pokretaši iz Sv. Marjete ob Pesnici, iz Hajdine, št. Janža na Dravskem polju in v zelo lepem številu tudi tovariši iz Maribora, med njimi tov. dr. Rosina in prof. Baš. Del članstva pa je tačas pričakal in tovariško sprejel pokrovitelja prireditve tov. narodnega poslanca Vinka Gornjaka iz Slovenske Bistrice.

Maši zadušnici za heroje in borce kmetške misli: Matijo Gubca, Stefana Radiča, Aleksandra Stambolijskega, Antonina Švehlo in Janžeta Novaka je prisostvovala ogromna množica kmetškega ljudstva, čez 2.000 duš. Mašo je daroval preč. g. župnik Mihelič v slovenskem jeziku. Nepozaben je bil pogled na zbrano ljudstvo, ki je na ta prevzvišeni način počastilo može, ki so delali, se borili, krvaveli in umrli za zmago kmetške ideje. Tako zna slaviti svoje može le kmetško ljudstvo, ne s hura in živijo, ampak v pobožni misli in premišljevanju, ki utrjuje v veri in ideji in na-

jerskem je delo kmetške mladine deležno blagoslova in priznanja, nov zelen prapor je bil blagoslovljen. Na Kranjskem pa je kmetška mladina, ki dela v istem duhu, deležna težkega očitka, da so njene prireditve neke vrste poganstvo, ki ga je treba iztrebiti, na Kranjskem so zeleni prapori neblagoslovljeni, na štajerskem jih blagoslovijo. In kmetška mladina se upravičeno vprašuje, zakaj neki vse to, česar je deležna na Kranjskem?!

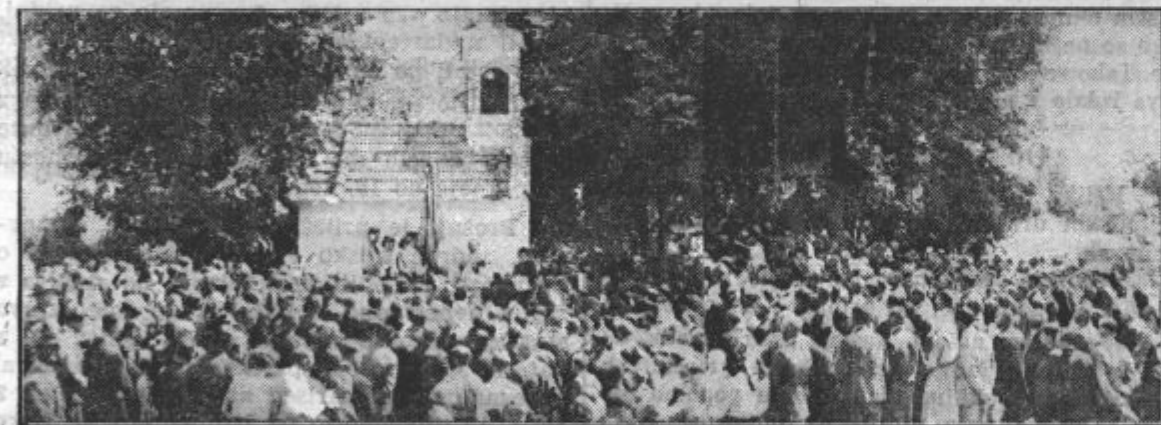
Razvit in blagoslovljen zeleni prapor, ki ga krepko drži praporščak, poleg njega neumorni društveni načelnik tov. Ljubo Plombergar.

Na slavnostni tribuni je nato kumica tov. Krista Peskova pripela na prapor lep zelen trak s posvetilom, vas Skoke je za svojo zgodovinsko obletnico pripela trobojnico, domače društvo pa črn trak s posvetilom za heroje in borce kmetške misli. Ob igranju kmetške himne »Zeleni prapor«, ki jo je igrala gasilska godba iz Bukove, se je nato domači prapor pobratil s praporom Zveze kmetških fantov in deklet, ki leta 1932. sicer ni bil deležen blagoslova in priznanja, ki pa kljub temu zmagovito vihra nad mlado armado vojščakov Matije Gubca. Po razvitju prapora je nato sledilo kulturno zborovanje, ki ga je otvoril tov. Ljubo Plombergar, iskreno pozdravljajoč zbrano ljudstvo, pokrovitelja tov. Vinka Gornjaka in ostale zastopnike. Nato je govoril

Društveni naraščaj izvaja v simbolični vaji gib košnje.

pokrovitelj tov. Gornjak, ki je naglašal pomen kmetške skupnosti in veljavnost kmetškega dela. Živahno aklamirani tov. prof. Baš pa je v krajših izjavanjih podal zgodovinsko sliko nastanka Skok in njih razvoj do današnjih dni. Zastopnik Zveze tovariš France Gerželj pa je v jedrnatem govoru orisal na-

Po blagoslovitvi prapora je imel preč. g. župnik na zbrano ljudstvo lep nagovor. Na sliki vidimo množico, ki ji govori preč. g. župnik.

tabor kmetške mladine v Skokah na Dravskem polju, združen s proslavo 400letnice ustanovitve Skok, z razvitjem in blagoslovitvijo društvenega zelenega prapora, mašo zadušnico za borce in heroje kmetške misli in simboličnim nastopom društvenega naraščaja.

Prijazne Skoke so se za svoj veliki kmetški praznik odele kakor nevesta v svečano oblačilo: vsepovsod vitki mlaji, slavaloki s simboličnimi napisi, zelenje, trobojnice, zeleni prapori in svečano razpoloženje. Marljive roke kmetških pokretašev so dale zgodovinski uskoški vasi nad vse imenitno podobo. Na predvečer slavnostnega dne je Društvo kmetških fantov in deklet priredilo s sodelovanjem gasilcev iz Hotinje vasi učinkovito bakljado po vasi, ki se je nato zaključila s podoknico kumici prapora tovarišici Kristi Peskovi. Večerne prireditve se je udeležila vsa vas in s tem dokazala, da je enotna in vsa združena v ideji kmetškega gibanja.

Kakor ribje oko je bila jasna in vedra nedelja, ki je bila posvečena prazniku v Sko-

pravlja človeka močnega in neuklonljivega, kakor so bili padli borci in heroji.

Po maši zadušnici je sledilo razvitje in blagoslovitev zelenega društvenega prapora. Na slavnostni tribuni ob kapelici, ki je bila okusno okrašena, so se zbrali pokrovitelj tabora, funkcionarji društva, kumica, praporščak s praporom Zveze kmetških fantov in deklet, zastopnik Zveze in drugi predstavniki. Z vidnim zanimanjem in v popolni tišini je ogromna množica nato sledila blagoslovitvi in razvitju prapora. Po blagoslovitvi je preč. g. župnik naslovil na zbrano ljudstvo lepe besede. Toplo je čestital Društvu kmetških fantov in deklet k lepemu uspehu in pozval zlasti kmetško mladino, naj se v tem duhu vzgaja, da bo imela vas enkrat dobre gospodarje in marljive gospodinje. Organizirana kmetška mladina je z odobravanjem sprejela nasvet in čestitke svojega dušnega pastirja. Nad tem dogodkom so bili tovariši in pokretaši, ki so s Kranjskega prihiteli na tabor v Skoke, nenavadno in prijetno dirnjeni. Glej, na šta-

men kmetsko mladinskega gibanja, ki se neustrašno zbira pod zelenimi prapori. Dopoldansko svečanost je potem zaključila kmetska himna, ki jo je odlično odpel pevski zbor Društva kmetskih fantov in deklet iz Sv. Marjete ob Pesnici in ki jo je ljudstvo poslušalo odkritih glav.

Popoldanski program je bil izpolnjen s simboličnim nastopom društvenega naraščaja v zelenih srajcah. Naraščaj je predstavljali male kosce, ki so v simbolični obliki izvajali gibe košnje, brušenja in klepanja. Številno občinstvo, ki je prisostvovalo nastopu naraščaja, je z vidnim priznanjem dalo izraza svojim simpatijam, ki jih goji do mladega kulturnega gibanja. Naraščaj sta pri nastopu spretno vodila tovariša društveni predsednik Vohelj in Plombergar.

Tudi v Skokah je zavihral nov zelen prapor. Množice ljudstva so se zgrnile pod njega, da na ta način manifestirajo svojo neomajno voljo, da hočejo korakati pod zelenim praporom do končne zmage kmetske svobode, demokracije in kmetske ideje.

Ormož

Druga redna seja širšega odbora ptujskega Pododbora Zveze kmetskih fantov in deklet se vrši v nedeljo, dne 12. julija t. l. ob 8. uri zjutraj v dvorani gost. J. Skorčiča v Ormožu z običajnim dnevnim redom. Vabim tovariše odbornike in odbornice k polnoštevilni udeležbi. — Predsednik.

Sv. Lovrenc v Slovenskih goricah

Naše Društvo kmetskih fantov in deklet priredi tekmo žanjic, združeno z bogatim srečelovom, kmetsko veselico itd. na nedeljo, dne 19. julija t. l. pri gosp. Senčarju v Juršineh. — Prijatelji kmetske mladine od blizu in daleč vabljani.

Sv. Marjeta ob Pesnici

Najsevernejše društvo kmetskih fantov in deklet pri Sv. Marjeti ob Pesnici se v polni meri zaveda svojega poslanstva kot najbolj na sever pomaknjena edinica Zveze kmetskih fantov in deklet, kot tačas edina naša društvena postojanka severozahodnih Slovenskih goric. Ta mladina nima z rožicami postlanih tal, a ne klone, kajti je globoko prepričana, da je na pravi poti. Zaveda se, da je baš ona — kmetska mladina — po božjih in prirodnih zakonih poklicana, biti odgovorna čuvarica naše kmetske grude, naše kmetske Jugoslavije! In tega si ne pusti vzeti in ne pusti se razcepljati več v svojem skupnem delu! Posveča po trudapolnem kmetskem delu pažnjo za dviganje svoje izobrazbe, hoče pa tudi pokazati spretnost svojih mladih, že žuljavih rok, s katerimi skupno s starejšimi sotrpini prideluje kruh sebi, drugim, vsem! Zato priredi to nedeljo 12. t. m. ob pol 4. uri pop. na zemljišču tov. gostilničarja Krambergerja tekmo koscev in žanjic. Da bo kot prejšnja leta tudi letos ta dan veličasten kmetsko-mladinski praznik, pripomrimo k temu vsi pristaši in prijatelji tega pokreta z obilno udeležbo na tej prireditvi!

Hum pri Ormožu

Naše Društvo kmetskih fantov in deklet priredi dne 12. julija kmetsko-mladinski tabor združen s »tekmo žanjic« na njivi tov. Marije Munda v Pušencih. Vabimo vse, da nas polnoštevilno posetijo!

Št. Vid nad Ljubljano

Društvo kmetskih fantov in deklet v Št. Vidu nad Ljubljano priredi v nedeljo dne 12. julija okrožno tekmo žanjic s sledečim sporedom: 1. ob 2. uri zbirališče žanjic, grabljic, koscev in ostalih gostov pred Kratkjem; 2. odhod skozi Št. Vid, v Vižmarje na tekmovališče; 3. kmetsko-mladinsko zborovanje; 4. tekma. Po tekmi se bo vršila

velika kmetska veselica z godbo in plesom na vrtu g. Čebularja v Vižmarjih. Na veseličnem prostoru razglasitev izida tekme ter razdelitev nagrad. Prijatelji kmetske mladine k obilni udeležbi vljudno vabljani!

Šmarogorsko okrožje

Društvo kmetskih fantov in deklet priredi v nedeljo, dne 12. julija ob 2. uri popoldne v Vižmarjih kmetski tabor združen z okrožno tekmo žanjic. Spored: ob ½2. uri zbirališče gostov in žanjic pred Kratkjem v Št. Vidu. Ob ¾ na 2. odhod z godbo na čelu na tekmovališče, kjer bo manifestacijsko zborovanje, nato tekma žanjic za prvenstvo desetih okoliških društev. Po tekmi kmetska veselica s plesom, turško kavarno, ameriško ženitvijo, i. dr. na vrtu gosp. Čebularja v Vižmarjih. Ob 7. uri razglasitev izida tekme in razdelitev nagrad.

Mirna peč na Dolenjskem

Dne 12. julija priredi naše društvo tabor kmetske mladine s tekmo žanjic.

Spored: ob pol 3. uri pop. zbirališče žanjic, konjenikov in občinstva pred gasilskim domom. Ob 3. uri odhod na tekmovališče kjer se bo vršilo kmetsko-mladinsko zborovanje, tekma žanjic in kmetska veselica. Vsa okoliška društva in vse naše prijatelje vabimo, da posetijo to našo edinstveno prireditev!

Mlatič

Velike številke

Sarajevska sekcija učiteljskega združenja je imela te dni občni zbor in so bile na dnevnem redu tudi razprave o pismenosti v Drinski banovini, ki je še zelo majhna. Pomanjkanje učnih moči in osnovnih šol je očitno. In tudi, kar jih je, ne odgovarjajo vse učnim zahtevam. — Vsem tem nedostatom bi se pa dalo odpomoči, ako se ne bi razmetavalo denarja za druge svrhe. Tako se je n. pr. samo za premestitve učiteljskega izdalo v enem letu Din 3,580.000.

Odkrijte se — komu

Koliko čitamo o upehah prosvetnega dela katoliških društev, o lepem vedenju in sličnih zadevah.

Nedeljski »Slovenec« pa vse te uspehe postavlja v čudno luč, ko prinaša tele opozorilo:

»Narodnim nošam. Nastaja grda navada, da gredo kmečki fantje pri svečanih prireditvah pokriti, s klobuki na glavi. To je popolno napak. Kmečka noša ni okorna uniforma. Naša noša se je vedno prilagodila življenjskim prilikam. Pri nabožnih prireditvah, n. pr. pri procesiji, je naš očanec držal vedno klobuk in debel rožni venec v roki, pa čeprav je imel pušelj za klobukom. Odkrit je stal tudi v razgovoru z višjo oblastjo. Narodna noša je spremljala živo življenje in taka naj bo tudi danes. Cloveka zaboli, ako vidi v procesiji sv. R. T. fante s klobuki na glavi ali pokrite v razgovoru s svojim škofom. Reditelji naj ob takih prilikah na to opozarjajo.«

TISKOVINE

vseh vrst: trgovske, uradne, reklamne, časopise, knjige, večbarvni tisk hitro in pocenil

TISKARNA MERKUR

LJUBLJANA, GREGORČIČEVA ULICA 23
TELEFON ŠTEV. 25-32

Zreče pri Konjicah

V pravem prazničnem razpoloženju smo obhajali predzadnjo nedeljo praznik košnje, ki ga je priredilo naše Društvo kmetskih fantov in deklet. Kmalu popoldne se je zbralo mlado in staro pri tekmovalnem travniku g. Verčnika, odkoder je prišla slikovita povorka koscev, grabljic in ostalih tovarišev, ki so se zbrali pri g. Kračniku. Zelo veselo je odmevalo petje in vriskanje koscev-tekmovalcev z zavilhanimi rokavi, in grabljic, ki so bile vse v enotnih dečvah z dvignjenimi grabljami. Ubrano petje in veselo vriskanje sta odmevala v pozdrav množici, ki jih je navdušena pozdravljala.

Na tekmovalnem prostoru je pozdravil zbrane predsednik društva tov. Gabrovec Rudi, za njim je govoril zastopnik Zveze kmetskih fantov in deklet tov. Nemec Ivan, ki je v svojem govoru očrtal naloge, ki čakajo našo mladinsko organizacijo.

Po govoru se je pričela tekma, na kateri je tekmovalo 6 koscev. Prvo nagrado si je prislužil tov. Orož Ivan iz Zreč.

Tekma koscev zreških fantov in deklet je pokazala, kako zelo so se uštelili vsi oni, ki so do sedaj mislili, da preprosti kmetski fantje niso zmožni, da bi o sebi odločali sami. Mlado društvo v Zrečah bo s svojim odločnim nastopom lahko v bodoče beležilo še mnogo sličnih in celo večjih uspehov!

Banovinska kmetijska šola na Grmu

× Na Banovinski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu se prične novo šolsko leto celoletne šole 15. septembra 1936. Sprejme se 30 učencev.

Vsi učenci stanujejo v zavodu (internatu), kjer imajo vso oskrbo. Sprejmejo se pridni, dovolj nadarjeni sinovi kmečkih starišev, ki bodo ostali po končanem šolanju na kmetiji.

Lastnoročno pisane prošnje, kolkovane z Din 5—, je poslati ravnateljstvu banovinske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu najpozneje do 15. avgusta 1936.

Prošnji je priložiti: krstni list, domovnico, zadnje šolsko spričevalo, spričevalo o nornosti pri onih prosilcih, ki ne stopijo v zavod neposredno iz kake druge šole, izjavo starišev odnosno varuha (kolek Din 2—), s katero se zavežejo plačati stroške šolanja, obvezna izjava starišev ali varuha (kolek 2 Din), ki reflektirajo na banovinsko ali kako drugo štipendijo iz javnih sredstev, da bo njihov sin ali varovanec ostal pozneje na domači kmetiji, v nasprotnem slučaju pa da povrnejo zavodu sprejeto podporo iz javnih sredstev. Navesti je tudi točen naslov in zadnjo pošto.

Starost najmanj 16 let in z dobrim uspehom dovršena osnovna šola.

Oskrbnina znaša od Din 25— do 300— po premoženjskih razmerah prosilca in se plačuje mesečno naprej.

Prosilci za banovinsko znižano mesto morajo priložiti davčno ali občinsko potrdilo o velikosti posestva in višini letnih davkov z navedbo družinskih in gospodarskih razmer. Taki prosilci naj zaprosijo podporo še pristojni sreski kmetijski odbor ter naj predložijo prošnji za sprejem v kmetijsko šolo izkazilo v višini prispevka kmetijskega odbora.

Pri vstopu v šolo napravijo učenci kratek sprejemni izpit iz slovenščine in računstva, katerega so oproščeni učenci absolventi dveh ali več razredov meščanske šole ali kake nižje srednje šole. Hkrati se preišče njihov zdravstveno stanje po šolskem zdravniku.

Novice

× V Zagrebu so na svečan način obhajali slavnost polaganja temelja za trgovsko akademijo. Slavnost je vodil nadškof koadjutor dr. Stepinac. — To je lepo in prav.

× V Paki se je utrgal oblak in povzročil strašno škodo. Hudourniki so kmetom odnesli rodovitno zemljo ter zablatili travnike.

× V Dobju je strela ubila posestnika Martina Vodeba pod kapom gospodarskega poslopja.

× V Regerči vasi pri Novem mestu je požar popolnoma uničil hišico Jožefa Šmajdka. — Sumijo, da je bil ogenj podtaknjen. Poslopje je docela pogorelo in se je treba le zahvaliti požrtvovalnosti gasilcev, da se ogenj ni razširil drugam.

× Beograd pravi: Tu je posebna komisija, ki naj pregleda vsa dosedanja dovoljenja za zaposlitev tujcev. Kdor ni potreben, se mu bo dovoljenje umaknilo. Mi pa bi prav posebej prosili, da komisija ne bo predlagala — novih dovoljenj.

× V Slovenski Bistrici je umrl priljubljeni zdravnik dr. L. Černež. Smrt ga je pokosila v najlepši moški dobi, ko se je bližal šele štiridesetemu letu. Socialno, kulturno in nacionalno delavnemu pokojniku ohranimo vsi najlepši spomin.

× V Škofji Loki bosta na obrtni razstavi šoli iz Zirov in Železnikov razstavili najlepša čipkarska dela. Kmetiska dekleta, ogledajte si delo svojih tovarišic, da se boste lahko zavzela zanje. — Držimo se gesla: Kdor ne dela, naj tudi ne jej! Kdor pa dela, naj ne — strada!

× Nad Muto se je utrgal oblak in je divjalo strašno neurje. Strela je udarila v zvonik. Nastal je požar, ki so ga domači in sosednji gasilci omejili, vendar znaša škoda čez 40 tisoč Din.

× V Mariboru se je prostovoljno poslovila od življenja mlada artistka Betka Horvat iz Beograda. Skočila je z balkona »Velike kavarnice«, kjer je bila nameščena, na cestni tlak in je malo po tem v bolnici umrla. Vzrok tega dejanja ni znan, ker ni mladenka zapustila nobenih pisem.

× V Somboru bodo na podlagi sklepa občinskega sveta ustanovili novo občinsko hranilnico. — Blagor jim, ki še lahko kaj — prihranijo!

× V okviru velikih prireditev v Št. Vidu nad Ljubljano je tudi otvoritev prve velike razstave vseh vrst malih živali domačega rejerskega društva v dvorišnih prostorih narodne šole v Št. Vidu. Kakor se brigajo naši obrtniki, da bi čim bolj spopolnili svojo že takorekoč tradicionalno razstavo vseh vrst domače obrti, tako se tudi rejci malih živali pripravljajo na svoj praznik, ko bo na dan 5. julija zaeno otvorjena tudi njih razstava malih živali, ki naj pokaže napredek tudi v tej vrsti malega gospodarstva. Veliko dvorišče narodne šole v Št. Vidu bo polno vseh vrst malih živali kot koz, ovac, perutnine, kuncev, golobov, ptičev in raznih specialitet, pa tudi proizvodov iz reje malih živali. Nazorne slike bodo pojasnjevale pomen umne reje malih živali, ki nudi danes gotov dohodek v pomoč našemu delavcu in malemu kmetu. Prav vsakdo bo imel priliko, da se na licu mesta pouči o koristnosti gojenja malih živali. Zato vsi ljubitelji živali, ogledajte si na vsak način razstavo malih živali v Št. Vidu nad Ljubljano, ki bo odprta od 5. do 13. julija v prostorih narodne šole!

× Pri Sv. Trojici v Slov. goricah so orožniki odkrili delavnico za ukradeni kolesa. Kolesa in deli izvirajo večinoma iz tatvin v Mariboru.

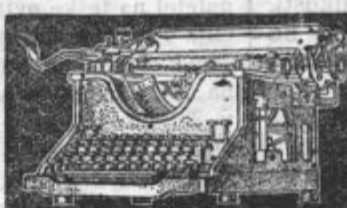
× Novo človeško pleme v Avstraliji. Znanstveniki so pred kratkim v jugozapadnem delu Avstralije, ki doslej še ni bil raziskan, odkrili novo človeško pleme. Ti ljudje so majhni in svetlorjave polti. Kulturno stoje primeroma visoko. Žive v rodovitni dolini, ki jo obkrožajo visoke gore. Po številu jih cenijo na kakih 200 tisoč. Značilno je za to pasmo, da niti po plemenskih znakih niti po jeziku nima nič skupnega z drugimi avstralskimi plemeni.

× V Spodnji Hajdini je našel hlapec Jože Rus, ki služi na Zgornjem Bregu, v gramozni jami nekaj človeških kosti. Bržkone izvirajo kosti iz rimske dobe. Pred časom so namreč na istem kraju našli glinasto posodo iz rimskih časov. Kostni so prepeljali v plujsko mrtvašnico.

× V Podoči pri Račah je pogorelo gospodarsko poslopje posestnika Simona Predikata. Tudi na ostrešju njegove hiše je povzročil ogenj nekaj škode. Celotno škodo cenijo na 15 tisoč dinarjev.

× V Spodnjih Lažah se je smrtno ponesrečil 42letni dninar Franc Gorjanc. Prišel je pod voz sena in sta šli dve kolesi težkega voza čezenj.

Ivan Kronovšek:

VSE ZA PISARNO

dobavlja stroje, aparate, opremo, popravlja pribor, polnilna peresa

LIUBLJANA telefon 3456 A PRELEC MARIBOR

Bil je takoj mrtev. Gorjanc je namreč sedel na oje drugega voza, ko so peljali seno domov in speli dva voza skupaj. Kljub prigovarjanju ni hotel sesti na voz, kar je postalo zanj usodno.

× V Prijeplju sta dva revna kmeta te dni prejela prav veselo novico. Kmeta Mihajlo in Lale Dulović sta imela v Ameriki strica, ki se je smrtno ponesrečil pri neki avtomobilski nezgodi v Chicagu. Hkratu s poročilom o stricovi smrti sta kmeta prejela obvestilo, da jima je stric zapustil večjo dedščino, ki v našem denarju znaša lepih — pet milijonov dinarjev.

Nova Nemčija

(Nadaljevanje)

15. Lipski velesejem

Od 1. do 9. marca se je vršil velesejem v Lipskem (Leipzig) na Saškem. Ker uživa ta velesejem mednarodni sloves, sem smatral za potrebno, da si ga ogledam. In ni mi žal. Kaj takšnega se vidi malokdaj in malokje. Lipsko je znano mesto knjižnih založb, knjigarn in tiskarske umetnosti. Pravijo, da se tiska večina nemških knjig v Lipskem.

Velesejmski prostor se nahaja izven mesta in zavzema ogromno površino. Nekaj izdelkov težke industrije, kakor lokomotiv, lokomobil, dvigal, valjarjev itd. je na prostem, ostalo je vse v velikanskih zidanih dvoranah. Polovica od teh, vseh je menda 22, je posebno velika in prostorna, da se počuti človek kot na gmajni. Eno od teh sem zmeril in je dolga brez vestibula (veže) 120 korakov, široka pa kakšno polovico manj.

V naslednjem bom opisal nekaj zanimivosti. Vsega ne morem radi prostora in časa. Posamezne vrste blaga so razstavljene skupno v eni dvorani. Tako vidimo v eni dvorani orodne stroje, v drugi stroje za obdelovanje lesa, potem elektrotehniko (uporaba elektrike za razne svrhe), stroji za predelavo, mehaniko (računski, razmnoževalni in pisalni stroji), optika (očala, daljnogledi, fotografski aparati) itd.

Na sprednji in zadnji strani dvorane visi velika električna ura, na vsaki strani hitlerjevska zastava. Preko dvorane je nameščeno železno ogrodje za dovoz in odvoz strojev in blaga in za prepeljavanje na zaželeni prostor. Po tleh so pogrnjene debele preproge, da je hoja udobnejša. Tudi kajenje je dovoljeno,

čemur sem se čudil, kajti razstavljenih je nešteto vnetljivih stvari (filmi, papir, bencin itd.). (Zdi se mi, da je kajenje na ljubljanskem velesejmu prepovedano.) Napisne table razstavljalcev so enotne in kovinaste. Naj omenim ob tej priliki, da sem opazil med razstavljalci nekaj slovenskih imen, kakor: Košnik, Kunc, Stol; gotovo so potomci slovenskih staršev ali prastaršev. Tudi med potjo in v Berlinu sem naletel na slovenska imena Novak, Potočnik, Jan itd. V bližini Berlina je tudi kraj Nova ves (Nova vas), kar priča o slovanskem poreklu prebivalcev. Prav tako je tam nekaj kolonij (naselbin), če se ne motim ruska, holandska itd., ki imajo hiše v narodnem slogu. Prav tako ima vsaka dvorana obojestransko galerijo (vzvišen prostor v obliki širokega hodnika), kjer so deloma razstavni prostori, točilnice za pijače itd. Dalje vidimo prodajalne jestvin, restavracije (gostilno), trafike, knjižarne, telefonske govornice, prodajalne časopisov, aparate za gašenje požarov, razne avtomate, brivnice, umivalnice, poštne nabiralnike, stranišča itd. V vsaki dvorani je urad za dajanje nasvetov (informacijska pisarna). Velesejem ima tudi lasten poštni urad in bančno poslovalnico.

Stroji so večidel v pogonu. Tako demonstrirajo (kažejo) izdelovanje kos, srpov, pločevinastih loncev in drugo. V nekaj minutah je eno ali drugo orodje gotovo, lonec pa z enim pritiskom. Skoraj neverjetno. Močno prevladuje posoda iz nerjavečega jekla.

Zopet drugje na stotine raznih strojev za predelavo mleka. V drugi skupini stroji za izdelovanje zdravil, kroglic in ploščic (tablet),

V nepriliki!

Omara za obleke je skoro prazna. Dopust je pred vrati in za obleke ni preostalo mnogo denarja, pa bi vseeno bili radi na dopustu lepo in lahno oblečeni. Tedaj lahko pomaga samo eno. Kaj?

Kupite pri
TIVAR OBLEKE

bonbonov (slaščic), raznih oblik in velikosti. Na eni strani posoda z maso (tvarino), na drugi že letijo iz stroja zaviti bonboni v skatlicah in prav tako zdravila.

Med drugimi stoji ogromen stroj za pritisk z veliko močjo. Okrog najnevarnejšega dela stroja, ki lahko roko zmečka do popolnosti, svetijo posebni žarki. Kakor hitro se roka približa bližini stroja, kjer postaja nevarno, se stroj takoj ustavi. Ako se zmoti žarke v njihovem popolnem delovanju, povzročijo takojšnjo ustavitev. Ta izum bo gotovo preprečil v bodočnosti mnogo nesreč in predstavlja veliko vrednost in pridobitev človeškega uma.

Mnogo stvari je tudi za gospodinjstvo. Električni sesalci za prah, za čiščenje oblek, odev, tal in tudi za konje. Izgleda, da v bodočnosti ne bomo rabili krtač, metel in česal (štriglov) za konje. Zaenkrat, kot kaže, bo treba še krtačiti in pometati.

V obratu je električna kuhinja, kjer kuhajo in pečejo 4 kuharice in dajejo pokušati razna jedila. Zraven je otroški električni štedilnik, kjer pečejo in cvrejo 4 male deklice, ter sproti pojedavajo, kar so pripravile. Pripravljale so se same dobre stvari. Brez kurjave, dima, saj in pepela; električni tok opravi svoje in ne zapušča nobenih sledov. Vse je čisto in belo in tudi roke in predpasniki. To bi gledale naše kmetijske gospodinjice, mamice in deklice! Na žalost bo ostala tudi ta moderna pridobitev za gospodinjstvo le predmet občudovanja kmetijskih gospodinjic!

(Konec prihodnjic.)

Po svetu

■ Tibet se brani civilizacije. Tibet, skrivnostna dežela Dalai lame, se še vedno krčevito brani evropske civilizacije. Poglejte, kam vodi ta civilizacija, pravijo Tibetanci. Saj vodi samo v vojne, ki njo samo uničujejo. V Tibetu, ki je štirikrat večji od Francije, še ne poznajo cest, ne železnic, ne telefona. Čemu bi nam bil telefon, pravijo Tibetanci. Z neugodnimi vestmi se nikomur ne mudi, vesele vesti pa vsak človek rad odpusti, če se malo zakasni. Redki so Evropeci, ki bi jim bilo dovoljeno neovirano potovati po Tibetu. Med te spada angleški misijonar Walter Asboe, ki je poskusil prodreti mejo med Tibetom in zunanjim svetom. Poskusil je izdajati informativen list, da bi bili Tibetanci poučeni o dogodkih v Evropi in Ameriki in da bi lahko sledili razvoju civilizacije vsaj na papirju. Ker pa večina Tibetancev ne zna čitati, ker poznajo samo budistični menihi tiskane in pisane črke, je

naletel na težke ovire in ni mogel doseči svojega cilja v polnem obsegu. Misijonarjev list je izhajal samo enkrat na mesec. Asboe ga je sam pisal na roko in ga je pošiljal glavnim samostanom v Tibetu. Sli so raznašali poedine izvide do 5 do 6 tisoč metrov visoko v gore. List ima pa tudi samo dva stalna naročnika, namreč Britanski muzej v Londonu in Zavod za novinarstvo v Berlinu.

■ Dve letalski nesreči. V Blankenbergheju (Belgija) je neko turistovsko letalo letelo tako nizko, da se je zadelo ob dva sprehajalca, moža in ženo. Žena je bila takoj mrtva, mož pa je nevarno poškodovan. — Pri Thornu pa sta zadeli drugo ob drugo dve vojaški letali. Spodnje je strmoglavilo na tla. Pri tem je bil en podčastnik ubit, dva letalca pa nevarno ranjena. Vrhnje letalo je ob trčenju izgubilo eno kolo, vendar je kljub tej poškodbi gladko in brez nezgode pristalo.

■ Abesinija — generalova smrt. Italijanski general Zeffridio je bil silno navdušen za pohod v Afriko. Mož se je bil udeležil že prvega italijanskega vojnega pohoda v Libiji. Nedavno je stari general nevarno obolel. Izrazil je željo, naj mu na steno obesijo zemljevid Abesinije. Na zemljevidu so vsak dan sproti predstavljali zastavo — kakor se je premikala italijanska armada na svojem vojnem pohodu. Italijansko prodiranje pa se je zavleklo in generalova moč je pešala. Ker je izjavil, da ne bo umrl, dokler ne bo abesinska prestolnica v italijanskih rokah, mu je generalova okolica hotela trpljenje olajšati. Ko je spal, so zataknili zastavico v — Addis Abebo. Ko se je general prebudil in to zagledal, so se mu zaiskrile oči. Z vzklikom »Addis Abeba!« je omahnil in izdihnil nekaj tednov pred koncem afriške vojne.

■ Berači so blagoslov, toda ne pri nas, ampak v Indiji. V mestu Mysore je bil namreč pred kratkim izdan proglas, ki pravi, da so berači blagoslov za deželo in jih je zato treba opogumiti. Beraštvo — pravi omenjeni proglas — je treba ohraniti in vzdrževati, da se s tem zagotovi obstoj vere v deželi.

■ Kulturno delo v Rusiji. Leningrajsko državno založništvo bo v najkrajšem času izdalo obširen življenjepis pred kratkim umrlega ruskega pisatelja Maksima Gorkega. Poleg tega izda isto založništvo pet najboljših del tega velikega ruskega književnosti. Knjige bodo izšle v nakladi po 100 do 150 tisoč izvodov.

■ V Chandelariji v državi Nevada (USA) je 17letna Alice Stanton dobila prvo nagrado za — najlepše noge. No, prisojena nagrada ji pa kljub temu ni mogla biti izplačana. Pri natančnejšem pregledu so namreč prišli »ocenjevalci lepote« do spoznanja, da je mladenkina leva noga — lesena.

Listnica uredništva

Na mnoga vprašanja, kako je v zakonu določeno in če je res z zakonom utemeljena prepoved nošnje zelene srajce in kravate, mislimo, da bomo našim prijateljem najizbrpnejše odgovorili, če jim dobesedno citiramo obsodbo tov. S. Š., tajnika Zveze kmetijskih fantov in deklet v Ljubljani.

Izpisek iz kazenske razpredelnice se dobesedno glasi:

»Prestopek, katerega se obdolženec obdolži: Prestupak § 3. tač. 7. zakona o društvih, shodih i posvetih ex 1931 god. i naredbe ministarstva unutrašnjih poslov z dne 26. februarja 1917 avstr. drž. zak. št. 79 počinjen time što je radio na tome, propagiranjem medju članstvom i putem tiska, da članovi društva Zveze kmetijskih fantov in deklet nose zelene kravate i košulje — i ako to nije predvidjeno u pravilima, niti društvo poseduje za to posebno dovoljenje kr. banske uprave u smislu pomenute ministarske naredbe.«

Kaj in kako se je obdolženec dokazalo: Prestopek § 32. t. 7. zakona o društvih, shodih in posvetih dokazan po lastnem priznanju, uradnih opazkah.

Kaj obsega razsodba, kdaj in po katerih zakonitih določbah se je izrekla, uradni podpis: Se spoznava krivim prestopka, ki je pod rubriko IV. naveden in se obsodi po § 36. zakona o društvih, shodih in posvetih ex 1931. leta na globo 1000.— Din v prid državne blagajne, eventualno na 10 dni zaporu in stroške kazenskega postopanja 20.— Din ter izvršitve kazni.

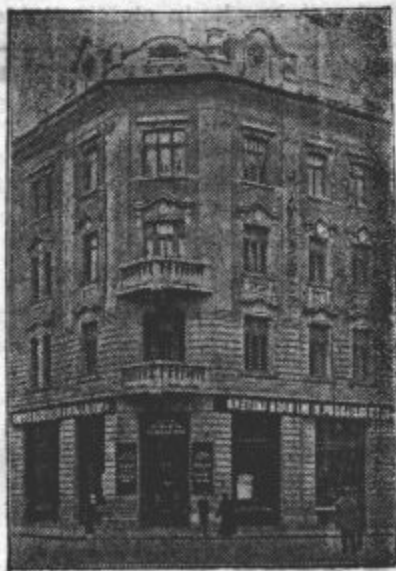
Proti tej razsodbi je prosta pritožba na kr. bansko upravo Dravske banovine, ki bi se imela tekom 24 ur po razglasitvi pri upravi policije naznaniti in tekom nadaljnjih 3 dni izpeljati (tekom 14 dni pri upravi policije vložiti).

Uprava policije v Ljubljani,
dne 23. junija 1936.

Bardek s. r. c.

Sejmi

12. julija: v Horjulu, Planini, Kranju, Gor. Planini, Zg. Tuhinju, Jagnenci.
13. julija: v Trebnjem, Starem logu na Kočevskem, Jagnenci pri Svibnjem, Litiji, Bregu pri Ptuj.
14. julija: v Kamniku, Dol. Lendavi.
15. julija: v Škocjanu, Zdolah, obč. Pleterje, v Šmarjeti pri Rimskih Toplicah, Beltincih.
16. julija: v Kandiji, Šmihel-Stopičah, Dobju, Turnišču.
17. julija: v Radečah pri Zid. mostu, Zdenski vasi, Muti, pri Sv. Filipu v Veračah.
18. julija: pri Sv. Lenartu v Zabukovju nad Sevnico, v Velenju.

DENAR naložite najbolje in najvarneje pri domačem zavodu

KMETSKI HRANILNI IN POSOJILNI DOM

reg. zadr. z neomejeno zavezo

v LJUBLJANI, Tavčarjeva (Sodna) ulica šte. 1

Telef. št. 28-47. Rač. pošt. hran. št. 14.257. Brzjavi: „Kmetijski dom“. Ziro rač.: Narodna banka

Vloge na knjižice in tekoči račun sprejema proti najugodnejšemu obrestovanju — večje stalne vloge po dogovoru. // JAMSTVO ZA VSE VLOGE presega večkratno vrednost vlog. // Strankam nudi brezplačno poštne položnice za nalažanje denarja. // Vložne knjižice drugih zavodov sprejema v inkaso. Sploh vrši vse denarne posle, ki spadajo v delokrog denarnih zavodov.

BLAGAJNIŠKE URE: Ob delavnikih od 8—12 in od 3—5, le ob sobotah in dnevih pred prazniki od 8—12¹/₂ ure.

Podružnici: KAMNIK — MARIBOR

Stanje vlog: Din 35.000.000—

Rezerve: Din 1.300.000—